

A határtalanul program keretében Erdélybe látogattunk el a 7. évfolyamos diákok egy lelkes csapatával. Az első nap nagyrészt utazással telt a szálláshely felé, de néhány helyen megálltunk ezen a napon is. Az első megállónk a Királyhágónál volt, ahol megcsodálhattuk a fantasztikus kilátást. Szerencsére nem volt rossz az időjárás.

Utunkat folytatva Bánffyhunyadra érkeztünk, ahol a református templomot néztük meg, illetve részt vettünk Jakab Mihály Gyula lelkipásztor prédikációján. Sajnos személyesen nem tudtunk beszélni a lelkipásztor úrral, mivel rengetegen voltak a templomban és a környékén is.

A nap végén megérkeztünk szálláshelyünkre, mely Korondon a Patakmenti Panzió volt. A nap hátralévő részében elfoglaltuk a szobáinkat és megvacsoráztunk. A második napon Csíksomlyóra látogattunk, ahol a katolikus Mária templomot csodálhattuk meg. A templom a Szűz Mária kegyszoborról híres, melynek a lábát, illetve a szobor talapzatát mi is megfoghattuk. A legenda szerint átvehetjük csodatevő, gyógyító erejét az érintéssel.

A következő úti célunk az 1000 éves határ volt.

A nap utolsó állomása a Csíki Csipsz és sörgyár volt. Itt megismerkedhettünk a chipsgyártás menetével. Az üzem épületében nem készíthettünk felvételeket, a gyártási folyamatot viszont végigkísérhettük, illetve mindenki kapott egy csomag Csíki Csipszet ajándékba.

A harmadik napon először a székelyudvarhelyi szoborparkba látogattunk el.

A következő hely, amit meglátogattunk: Bözödújfalu, melyet sajnos a víztározó megépítése miatt elárasztottak 1988-ban. A lakóit kényszerrel kitelepítették, pedig a békés egymás mellett élés mintapéldája volt a település. Először a tóhoz és az újjáépített templomhoz látogattunk el, majd a síratófalhoz és emlékparkhoz mentünk. Itt ismertette meg velünk a falu történetét Szőcs Lajos, aki a szalmakalap múzeum alapítója is. Végül megnéztük a múzeumot is, illetve a gyerekek megismerkedtek a szalma sokrétű felhasználásával: lehet fejfedőt, díszeket, gyerekjátékokat készíteni belőle. A bátrabbak kézügyességüket is próbára teheték.

A negyedik napot a sófeldolgozó üzem megtekintésével kezdtük. Az üzem kizárólag a parajdi sóbányából bányászott sót dolgozza fel, és ennek felhasználásával készít rengeteg fajta terméket. Mindenki egy sószappant kapott ajándékba, és az üzemhez tartozó boltban lehetett vásárolni is.

Innen egy kis buszozással majd gyaloglással Korond egyik taplászműhelyébe látogattunk el. A taplászgat egy kihalóban lévő tevékenység, melyet már csak néhány művelnek a környéken. Ennek egyik oka a taplógomba speciális jellege, mely csak a magasabb régiókban érhető el megfelelő minőségben. Az alacsonyabb területeken a fákon megtelepedő taplógomba hiába nő jóval nagyobbra, megmunkálásra sajnos alkalmatlan. Megtekinthettük a gomba feldolgozását is, egy rövid bemutató keretében.

Helyi barangolásunk következő állomásán a Korondon készített finomságokat kóstolhattuk meg. Helyi termelők által készített kenyeret, lekvárt, mézet, sajtot, szörpöt kóstolhattunk meg. A termékekből a kóstoló után vásárolni is lehetett, ezt sokan meg is tették, mert ilyen finomságokat a boltokban nemigen lehet kapni.

Innen Kalondatetőre, a szénéégetőhöz buszoztunk.

Utána kürtőskalácsot sütöttünk.

Farkaslakán meglátogattuk Tamási Áron szülőházát, és síremlékét.

Spontán szerveződéssel megalakult a Tamási Áron hagyományőrző rapzenekar is:

Az este a korondi Páll Lajos Művelődési Házban zárult, egy nagyszerű táncos-zenés előadást tekinthettünk meg a helyiek szervezésében. Iskolánkat Uj Nóra és Gecse Zoé képviselte a táncparketten a záróprodukció közös táncmulatságán.

A következő napon a Gyilkos tóhoz és a Békás szoroshoz utaztunk. Sajnos az időjárás itt nem kedvezett nekünk, esős hideg napunk volt.

Utunk Szovátára vezetett ahol a településen sétáltunk, majd a Medve tóhoz.

Az utolsó napon reggel indultunk hazafelé. Utunk több órás volt, melyet néha megszakítottunk egy-egy pihenővel, ahol kinyújtóztathattuk a lábunkat. Sok-sok élménnyel és ismerettel gazdagodva értünk haza, kicsit megfáradva.